

AMETS KOLEKTIBOA

Posted on 03/08/2010 by Naider

Oso zaila da pertsona bakar batentzat, bakar batentzat proiektu edo ideia bakar batek gizarte bat, eskualde bat, herrialde bat alda dezake. Baina gizarte osoak amets bera partekatzen duenean, amets hori erronka kolektibo bihurtzen da eta elkarrekin egindako ahaleginak lor daitezke. Espainian gure amets kolektiboa egi bihurtzea lortu dugu. Baina zer gertatzen da amets hori amesgaizto bat besterik ez balitz?

Zein zen amets kolektibo hori? Gure zaharrek leku lasai batekin amesten zuten, aldaketarik gabe. Lan egonkorra eta errotzeko lekua duten gazteak; askok funtzionario izatearekin amesten zuten eta amesten zuten. Politikariek amesten zuten «ondo zihoan» herrialde batekin, adreilu, eguzki eta hondarraren kontura besterik ez bazen ere. Arrisku baxuko negozio tradizionalekin amesten zuten ekintzaileak; adreiluarekin eta erosketa eta salmenta. Unibertsitateak bere burua amesten zuen betiko pentsamenduaren talaia gisa, gizartearen eta negozioaren arazoei axolarik gabe. Eta noski, espainiar kopuru on batek Munduko Kopa irabaztearekin amesten zuen.

2010ean amets kolektiboa egi bihurtu zen. Ez dugu Munduko Kopa bakarrik irabazi. Gure erretiratuek lasaitasuna dute, eta gure gazte asko funtzionarioak dira. Unibertsitateak oso harreman gutxi mantentzen du errealitatearekin. Ekintzaileak milioi bat bihurtu dira adreiluarekin.

Ametsa, ordea, gutxi batzuen izan da. Kanpoan utzi ditu lau milioi langabe baino gehiago, eta pobrezia muga erlatiboaren azpitik dauden milaka espainiarrak. Atea itxi duten milaka enpresari eta emigratu behar izan dezaketen etorkizuneko milioika gazteri. Gizarte honen ametsa erosoegia eta konformista, jasanezina eta berekoia zen. Zeru urdina horizonte hodeitsu batekin; etorkizuneko belaunaldietan pentsatzen ez zuen gizartea.

Azken hogeitaz urteotako Espainiako gizarteak ez ditu etxeko lanak egin. Ekintzaileak eta enpresaburu sendoak falta izan zaizkigu; aspaldiko langileak eta inbertitzaile ikusgarriak. Arrisku eta abenturaren bat bere gain hartu behar izan dugu. Amets eder bat eraiki dugu, baina iragankorra, eta horretan gutxi batzuk kabitzen dira. Krisiak guztiz ezaba dezakeen hareazko gaztelua...

Hala ere, aldaketaren beharraz nolabaiteko kontzientziaren zantzuak ikusten hasi dira. Ekoizpen eredu aldatzearaz, zientziar eta berrikuntzaz, aurrera egiteko beste bide bati buruz hitz egiten dute. Gauza asko daude aldatzeko: gure lan egiteko modua, gure enpresen forma eta munduarekin dugun harremana; gure unibertsitatea, gure ikertzaileak, gure gazteen mugikortasuna eta prestakuntza. Aprobetxa ditzagun oporrak oparotasun eta balio berrituen amets kolektibo berri bat sortzeko. Pentsatu nahi dut aldaketa hauek egiteko gai izango garela, amets egiteko gai bagara.

Oporrak amets egiteko aproposa da. Jai zoriontsuak.

Creative Commons irudia Flickr-en [Felipe Gabaldon](#)

There are no comments yet.